

трѣбува да тя поучж още много работы за Бога, и що трѣбува да правишь, та да му угодишь. Да влеземъ сега въ кѣщи.

— 0 —

РАЗГОВОРЪ III.

Г-жа Анна нѣмаше намѣреніе да говори онай вечеръ за Бога, но Иванчо толкова желаеше да научи още малко нѣщо, преди да си легне, щото майка му ся склони, и ся разговорихж така:

И. Мысляхъ, мамо, като сѣдѣхъ самъ подиръ обѣдъ, да тя пытамъ какъвъ возрастъ има Богъ.

М. Помнишь ли, сынокъ, малкж-тж си браточеткж Иванкж?

И. О, несумнѣнно, мамо, два пѣти ѣ видѣхъ: единъ пѣтъ като бѣше още малко дѣтенце, и послѣ като бѣше около еднж годинж.

М. Порасла ли бѣше много когато ѣ видѣ вторый пѣтъ?

И. Наистинж много бѣше порасла: бѣше по тлѣста по голѣма и по тежка.

М. Надѣваш ли ся, че отъ день на день ще расте?

И. Несумнѣнно; ако живѣе ще расте до гдѣ стане голѣма.

М. Сички-ти мжжје, и сичкы-ты жены на свѣтъ-тъ, Иванчо, бѣхж малки дѣчица, и по-